

Razgovor Merzagore s Titom in Hruščovom Dolg razgovor Tita in Hruščova s časnikarji

Hruščov ne pojde v New York, Tito pa verjetno pojde - Izvenblokovsko stališče Jugoslavije ne ovira njenega sodelovanja s SZ - Merzagora je poudaril prisrčnost razgovora na Brionih

(Od našega dopisnika)
BRIONI, 28. — Predsednik republike maršal Tito in njegova soproga sta sprejela danes dopolne na Brionih predsednika italijanske senata Cesareja Merzagore, njegovo soprogo in sina. Predsednik Tito se je zadržal z Merzagoro v daljšem prisrčnem razgovoru. Merzagora in članje njegove družine je sprejel tudi predsednik sovjetske vlade Hruščov.

Predsednik Tito in Hruščov sta se danes dopolne, po sprejemu Merzagore v glavnem sprejela po Brionih. Malo pred 11. uro je Tito prišel z avtomobilom pred vilo Brionko po Hruščova, s katerim se je odšel na sprehod. Ko sta se predsednika vozila poleg jahte predsednika italijanske senata, ju je le-ta povabil na kratke obiske.

Po kratkem prijateljskem razgovoru na jahti je Hruščov, ko se je poslovil od Merzagore, dejal: "Tito, bila sva tu v Italiji. Po sprehodu po otoku sta se predsednika z motornim čolnom odpravila na otok Vanga."

Popoldne okrog 17. ure sta Tito in Hruščov v Beli vili na Brionih sprejela skupino domačin in tujih novinarjev, ki spremljajo obiske Hruščova v Jugoslaviji, in sta odgovarjala na številna vprašanja.

Predsednik Tito je prvi pozdravil svoje goste. Hruščov, ki je med novinarji spoznal nekatere novinarje, ki so akreditirani v Moskvi, je pripomnil: "Pa tu so tudi moji sputniki." Hruščov je zatem dejal, da so Brioni lep kraj, kjer se človek lahko dobro odpočije. Na vprašanje, zakaj je podaljšal svoj obisk na Brionih, je odgovoril, da to potrjuje, da je tu lepo, dobro; tudi vreme je izvrstno: "Vse je dobro, ker je socializem."

Na zanimanje nekega inozemskega novinarja v zvezi z razdelitvijo dela v proizvodnji med socialističnimi državami je Tito dejal, da je to zelo zapleteno vprašanje. Hruščov pa je s svoje strani dodal: "V borbi proti kapitalizmu ne bi smelo biti delitve, temveč združitev dela." Na vprašanje, ali je to v skladu z mirno, ljudsko koeksistenco, sta predsednika skupno odgovorila: "Naravno, samo miroljubna koeksistencija."

"Ali kakšna bo razdelitev dela med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo," je vprašal eden teh novinarjev. "O tem se bomo še razgovarjali," je odgovoril Tito. Nikita Hruščov pa je dodal, da se novinarji razumejo vedno dobro v gospodarska vprašanja, in da se zato to vprašanje na tem sestanku ne more lahko pojasniti.

Na vprašanje v zvezi z obiskom predsednika italijanske senata Merzagore na Brionih je Tito odgovoril, da je Merzagora želel obiskati Brione in da je zadovoljen z obiskom.

Na vprašanje, ali da ga je Merzagora povabil, naj obišče Italijo, je Hruščov odgovoril, da mu ni bilo treba. "Kaj bi bilo izročeno" in da je popolnoma "slučajno" sestrel predsednik italijanske senata. "Razgovorjal smo se tudi o trgovini," je dodal Tito. Nato je Hruščov rekel novinarjem: "Da, mi smo trgovci; ali nam lahko kaj prodaste. Smehu in veselosti, ki sta sledila tej pripombi, je Hruščov sam odgovoril: "Nič nam ne morete prodati."

Takoj za vprašanjem v zvezi z obiskom Merzagore je eden tujih novinarjev vprašal, ali so resne ideološke razlike med obema državama. Predsednik Tito je vprašanju dodal: "Med Italijo in Sovjetsko zvezo" Hruščov je spretno odgovoril: "Da, zelo resne razlike."

Ko je tujt novinar pojasnil, da je mislil na ideološke razlike med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo, je Tito odgovoril: "O tem se sploh

ni ustavi bo predsednik republike, ki ga določa Narodnoosvobodilna fronta, hkrati poglavar države in predsednik vlade. Prvi predsednik republike bo skoraj gotovo Ben Bel. Novo ustavo mora potrditi prebivalstvo z referendumom, ki bo 8. septembra.

Zahvala novinarjem SFRJ

BEOGRAD, 28. — Zveza novinarjev Jugoslavije je izrekla danes priznanje in zahvalo številnim domačinim in tujim novinarjem za objektivno in učinkovito poročanje o potresu v Skopju. Zveza novinarjev je ugotovila, da so vsi jugoslovanski novinarji na delu v Skopju poživljali in opravičili svojo nalogo pravilno.

Iz Kopenhagane je odpotovala danes v Skopje posebna skupina prostovoljcev tehnične snote danske armade. Danci, ki potujejo s posebno kompozicijo, vozijo s seboj material in dele, ki jih bodo montirali v Skopju.

Iz Skopja je danes odpotovala skupina vzhodnonemškega Rdečega križa, ki je v dvajsetih dneh montirala v Skopju enajst barak;

nekatero od teh uporabljajo za zdravstveno postajo in šolo, ostale pa za stanovanja. Skupina Rdečega križa vzhodne Nemčije je prav tako poklonila Skopju kompletno kuhinjo z zmogljivostjo dva tisoč obrokov dnevno. V vseh krajih Skopja, razen v središču mesta, kjer še vedno odstranjujejo ruševine, pripravljajo temelje za postavljanje montažnih hiš. V naselbinah, ki jo bo gradila republika Slovenija, pospešno izdelujejo urbanistični načrt. Graditev se bo začela 5. septembra.

Na apel tajništva Združenih narodov za pomoč prizadetim v Skopju je poveljstvo Združenih narodov na Sinajskem polotoku sklenilo poslati dva in pol tisoč delavcev. Poleg tega so pripadniki indijskega bataljona zbrali in izročili poveljstvu jugoslovanskim enoti 300 egiptskih funtov, tudi v ostalih enotah zbirajo prispevke za prizadete v Skopju.

Manifantisti so vzklicali *Pass the bill* (odobrite zakon) skupini senatorjev in članov predstavniške zbornice, ki so bili na častni tribunali. Namen pohoda je bil, nuditi dokaz strnjnosti in odločnosti črnega prebivalstva, da doseže svoje pravice, ter izjaviti pritisk na kongres, da čimprej odobri zakon o državljanjskih pravicah, ki ga je bil junija predložil Kennedy.

Geslo ogromne manifestacije se lahko povzame v eni sami besedi: *Now* (sedaj), ki kaže, da je potrpežljivost črncev pri kraju, in zahtevajo iste pravice, ki jim jih je pred sto leti znamenita Lincolnova deklaracija priznala. Eden od voditeljev je poudaril: "Nočemo svobode postopoma, hočemo jo sedaj."

Velikanski pohod se je začel ob 11.15, izpred obelisk Washington. Sprevedu so se polagoma pridružile še druge množice. Demonstranti so se razdelili v dve koloni. Preden sta se koloni začeli pomikati, so udeleženci zapeli ga zbor. Množica je zatem z enominutnim molkom počastila spomin dr. Williama Adwarsa, pr. vobora za državljanske pravice črncev, ki je sredi umrl v prestonici Gane Akri v starosti 93 let.

Obe koloni demonstrantov sta nato ob reki Potomac prišli pred Lincolnov spomenik.

Med govorniki, ki so jim poslušalci najbolj ploskali, so bili organizator pohoda Philip Randolph, predsednik sindikata delavcev avtomobilске industrije Walter Reuther, predvsem pa pastor Martin Luther King.

Randolph je pozval črnsko prebivalstvo, naj se združi v vsedrjavnem plebiscitu, da doseže enakopravnost, in je dodal: "Prenesli smo borbo na ulice, kakor je sindikalno gibanje preneslo svojo borbo na ulice, kakor je Kristus vodil množice po ulicah Judeje, kajti, dokler nismo prenesli naše borbe na ulice, je zvezna vlada ostala brezbržna do naših zahtev."

Luther King je označil današnji pohod za največjo demonstracijo za svobodo v zgodovini ZDA. Množica je dolgo ploskala Kingu, ko je izjavil: "Črnci ne bo odnehal, dokler ne bo svoboda telesa kakor voda."

Walter Reuther, čigar sindikat si je prevzel del stroškov za današnji pohod, je v svojem govoru med drugim izjavil: "Borba za državljanske pravice je borba vseh Američanov. Američani morajo čuti: odgovornost, da delijo s črnci njihovo nestrpnost in da čutijo potrebo, da z njimi skupno korakajo in delajo. Ne bomo mogli braniti zahodnega Berlina, dokler bomo odrekli svobodo v Birminghamu."

Demonstracija je dosegla vrhunec ob 16. uri po krajšem govoru, ki ga je ogromna množica vzklila, da odobrava progles, ki vsebuje vse programske točke, ki so jih pripravili črnski voditelji za učinkovito takojšnjo vladno akcijo za integracijo črncev. Branje proglesa je poslušala množica nad dvestotisoč ljudi, ki se je zbrala v velikem parku, ki sega od obelisk Washington do belega mavzo, loja Lincoln.

Pohod se je zaključil z veličastnim petjem uradne himne manifestacije: "We shall overcome" (Mi bomo premagali), medtem ko jih deset pograja.

Sovernovniatski predsednik Hošiminh izjavlja v dokumentu, držec se za roke.

PREDSEDNIK VLADE NADALJUJE RAZGOVORE Z MINISTRI

Vlada bo zagotovila sredstva za znanstveno raziskovanje

Poslovilni obiski kanclerja Adenauerja - Prof. Ippolito o polemiki Saragata Menchinelli o stališču leve PSI glede sodelovanja med socialisti in katoličani

RIM, 28. — Nemški kancler Adenauer, ki se mudi sedaj na počitnicah v Italiji, bo 17. in 18. septembra obiskal Rim, kjer ga bo sprejel papež, hkrati pa se bo poslovil tudi od predsednika republike in predsednika vlade, ker bo oktobra zaključil svojo dolgoletno politično kariero in prepustil Erhardu mesto kanclerja bonške vlade.

Predsednik vlade Leone nadaljuje svoje razgovore z ministri, da bi pripravil sejo ministrskega sveta, ki bo verjetno v začetku prihodnjega tedna. Danes je sprejel notranjega ministra Rumorja, ministra za pošte in telekomunikacije Russa in ministra za delo Umberta Delle Fave.

Leone je imel razgovor tudi s predsednikom sveta za gospodarstvo in delo Campitelli. Končno je bil še pri predsedniku republike, kateremu je poročal o splošnem položaju.

V razgovoru z novinarji je Delle Fave dejal, da sta s predsed-

stvom hiš za delavce. V odgovoru na ustrezno vprašanje je Delle Fave dejal, da datum seje ministrskega sveta še ni bil določen, vendar pa je izključil, da bi bila še ta teden.

Minister za proračun Medici je v svojstvu predsednika mednarodnega odbora za znanstveno raziskovanje poklical k sebi predsednika sveta za znanstveno raziskovanje prof. Polvanija in skupino znanstvenikov, da bi z njimi proučili finančne potrebe in razvili predvidljive precejšnje križke. Na koncu je minister zagotovil, tudi v imenu zakladnega ministra Colomba, da bodo dali pravočasno na razpolago potrebna sredstva, da bi svet za znanstveno raziskovanje ne bil prisiljen prekiniti svoje dragocene znanstvene dejavnosti.

Glavni tajnik sveta za jedrsko energijo prof. Ippolito se je vrnil danes z dolgega potovanja v tujini in ni hotel komentirati političnih tehnik in gospodarskih plati sedanje polemike o jedrski politiki, ki jo je začel Saragata z znanimi članki in intervjuji. Prof. Ippolito smatra, da ima Saragata, kot državljani in parlamentarec polno pravico izraziti svoje stališče o vprašanjih, ki zadevajo tako od blizu in tako daleč odločen način napredka države. Ne delim torej mnenja tistih, ki so se čudili pobudi Saragata in zatrdili, da pripada tehnikom odločitev italijanske jedrske politike; mnenja sem nasprotno, da mora biti hvalaznica Saragatu, da je ponovno začel — čeprav s pomanjkljivostmi kar zadeva informiranost — vprašanje, o katerem se prav v teh dneh razpravlja v skoraj vseh majhnih in velikih državah, in s katerim se bori, skupaj z znanstveniki priznane slovesa, eksperimentatorji, politiki, gospodarstveniki, tehnokrati in industriji. Vprašanje je političnega značaja in prispeva k temu, da more dati tisk, je nedvomno dragocen, vendar pa je naloga vlade in parlamenta, da ga prouči in da potrdi dosedanje smernice ali pa da določi nove smernice.

Poslanec Menchinelli, član centralnega odbora PSI in član izvršnega odbora leve struje, je pojasnil novinarjem stališče leve PSI pred kongresom te stranke: "Na leto kongresa ne bo v tem, da se abstraktno odloči med tistimi, ki hočejo večino v parlamentu in tistimi, ki hočejo večino v državi, ki naj vključuje KD in PSI, in tistim, ki odločajo tako večino; kvečemu bi moral odločiti glede politične vsebine, ki jo je treba dati tej večini, ki ne more prezeriti razrednega in internacionalističnega značaja PSI. Po našem mnenju je povsem realistično zahteva, da se KD dokončno odloči, kajti taka odločitev je do zoreva tudi po zaslugi nekaterih največjih protagonistov zadnjih političnih dogodkov. Mnenja smo, da bi KD, s tako odločitvijo, ne izdala svojih načel, kvečemu bi konkretnizirala svoje lastne programske trditve. Zaradi tega svojega prepričanja, ne pa iz taktičnih, še manj pa propagandističnih razlogov, bo socialistična levica igrala na tem kongresu vlogo, ki je ne izloči iz politične igre, kakor bi hoteli mnogi znotraj in izven PSI, ampak ki je skladna s politično stvarnostjo naše stranke."

(Nadaljevanje na 2. strani)

V ZDA računajo na vojaški udar južnovietnamske vojske

Vijudnostni obisk Lodgea južnovietnamskemu podpredsedniku - Izjava Diemove vlade

SAJGON, 28. — Ameriški poslanik je danes napravil kratek vijudnostni obisk južnovietnamskemu podpredsedniku. Dovi so v Sajgonu objavili uradno izjavo, ki pravi "Vlada vietnamske republike ima izjavo ameriškega državnega departmaja od 21. avgusta, ki se tiče budističnega vprašanja, za izraz globoko krivice dvoma do vlade Vietnam in za dokaz povsem zgrešene informacije."

Tudi glavni štab vojske je danes ponovno objavil izjavo, v kateri zahteva, da visoki častniki niso bili obveščeni o izjavi, ki vsebuje obsežnega stanja in o zadevnih ukrepih.

Danes so v Sajgonu javili, da je predsednik Diem sprejel delegacijo budistov. V obveščenih krogih se je zvedelo, da sta dva od najvažnejših budističnih boncev uspešno zbežala, ko so prejšnji teden začeli pustiti množice. Ni izključeno, da sta zaprosila zatočišče v ameriškem poslanstvu.

Južnovietnamska agencija javlja, da je vojaški guverner v Sajgonu odredil za petek ponovno odprtje šol. Dalje javlja agencija, da so izpustili množico študentov, ki so bili aretirani in zaprti v vojaškem taborišču blizu Sajgona.

Ameriško poveljstvo za vojaško pomoč Južnemu Vietnamu pa je objavilo izjavo, v kateri pravi, da "se po petih dneh izvajanja obsežnega stanja vojna proti Vietkongu nadaljuje, toda na rahlo nižji ravni od povprečnosti prejšnjih tednov."

Osvobodilno gibanje nadaljuje svoje akcije ob delti reke Mekong. Te dni so skupine borcev napadle dve "strateški vasi", pri čemer je padlo dvajset južnovietnamskih vojakov, osemnajst pa jih je bilo ranjenih, medtem ko jih deset pograja.

Sovernovniatski predsednik Hošiminh izjavlja v dokumentu, karabinjerjem, ker da so obtožbe

proti njim brez vsakršne podlage; tudi pričevanja o pretepanju in mučenju so šibka in neprepričljiva, ker so pričali le sorodniki tožbe, ki je zahtevala med drugim, da ima jo obtožbo proti karabinjerjem izrazito političen značaj in da je razprava le epizoda v obsežnejšem načrtu, da bi prizadeli italijanske države. Tudi okoliščina, da so tuji dopisniki zapustili dvorano tujih govornikov, je samo dokaz, da ne gre le za proces proti desetim karabinjerjem, ampak da se hočejo opustiti na zatožno klop državni organi, italijanska vlada in vsa Italija.

Predsednik sodišča je sporočil, da bo dal zastopnikom tožbeh strank in obrambi pol ure časa za odgovor, medtem ko je javni tožilec izjavil, da se odpučuje replikacij. Sprito tega bo sodišče izreklo jutri razsodbo.

Železničarji ZDA preklicali stavko

WASHINGTON, 28. — Poslanska zbornica je danes odobrila zakonski osnutek (ki ga je včeraj odobrala senata), ki predvideva obvezno arbitražo spora med sindikatom železničarjev in železniškimi družbami. Odborni zakonski osnutek so dali takoj Kennedyju v podpis. S tem zakonom so nameravali preprečiti stavko železničarjev, ki je bila napovedana za jutri popoldne.

Danes zvečer so železniške družbe sporočile, da ne nameravajo javljati novega delovnega pravilnika (na podlagi katerega bi železničarje-kurirje izgubilo za posilitev, ker so lokomotive na potjo zamenjali s Dieslovimi lokomotivami). Takoj nato so tudi sindikat železničarjev preklicali stavko.

Razprava v Trentu proti karabinjerjem

TRENTO, 28. — Na današnji razpravi sta spregovorila še dva odvetnika, ki branita obtoženo nato pa so prelomili razpravo na potjo. Oba odvetnika sta zahtevala popolno opravičitev vseh desetih karabinjerjev, ker da so obtožbe

DANES

Med najvažnejšimi dogodki je bil včeraj veličasten pohod nad 200.000 ameriških črncev po ulicah Washingtona, da podkrepijo svoje zahteve po popolni enakopravnosti. Mogočna manifestacija je potekala brez incidentov, in udeleženci so pokazali vzorno discipliniranost. Vodilno geslo manifestantov je bilo, da hočejo svobodo takoj in da je njihova potrpežljivost konec. Zato so se odločili, da gredo na ulice, kajti dokler niso šli na ulice, je bila dalja brezbržnost do njihovih zahtev. Predsednik Kennedy, ki je sprejel organizatorje pohoda, je obljubil, da se bo še dalje zavzel za pravice črncev. Isto sta obljubila tudi republikanski in demokratski voditelji senata.

Odločno obsodbo rasistov so izrekli tudi na mednarodni konferenci za turizem v Rimu, kjer so sprejeli afriško resolucijo z jugoslovanskim popravkom, ki poziva predstavnike Portugalske in Južne Afrike, naj zapustijo konferenco. Italijanski predstavnik ni glasoval za resolucijo, pač pa se je vzdrl.

V Južnem Vietnamu ni poslovno novega. Ameriški poslanik Lodge nadaljuje svoje vijudnostne obiske. Značilno pa je, da "New York Times" piše, da so v Washingtonu mnenja, da je edino izhodisce iz krize vojaški udar.

Sprejeta jugoslovanska resolucija na konferenci o turizmu v Rimu

Poziv portugalski in južnoafriški delegaciji, naj zapustita konferenco - Italija se je pri glasovanju vzdrla

RIM, 28. — Plenarna skupščina konferenci o mednarodnih potovanjih in turizmu je danes odobrila afriško resolucijo z jugoslovanskim popravkom, ki poudarja, da je enumestna in nezaželena navzočnost portugalske in južnoafriške delegacije, ter ju poziva, naj se umaknejo s konferencie. Kakor je znano, so afriške države prvotno zahtevale izključitev omenjenih delegacij in so nato sprejele jugoslovanski popravek.

Za resolucijo je glasovalo 38 držav, proti njej 25, devet pa se jih je vzdrla — med temi je tudi Italija.

Ko je predsednik Folchi sporočil izid glasovanja, se je voditelj afriških delegacij Bulair zahvalil Folchiju za učinkovitost njegovega predsedovanja. Zatem se je zahvalil večini skupščine zaradi solidarnosti z afriškimi državami. Pozval je predsednika skupščine in glavnega tajnika, naj izvedeta delegaciji, naj zapustijo konferenco.

Zatem je predsednik zaključil sejo in sporočil, da se bo jutri obnovilo delo konference ter je napovedal novo plenarno sejo ob zaključku konference.

Po seji je Folchi nekaterim časnikarjem izjavil, da se mu ne zdi, da je čas, ki so ga uporabili tri dni za debato, zgubljen. Izjavil je, da želi, da bi mogli na ple-

namni skupščini ob zaključku dela odobriti plošne zaključke o turističnih vprašanjih, ki so na dnevnem redu te konference Združenih narodov.

Voditelji afriških delegacij Bulair je časnikarjem izjavil, da namojo na podlagi glasovanja delegati Portugalske in Južne Afrike oditi, ker je njihova navzočnost nezaželena in neumestna. Na vprašanje, kakšno stališče bodo zavzeli afriški delegati, če Portugalci in Južni Afričani ne bodo zapustili konference, je Bulair izjavil, da je pripravljen sporazumeti se z voditelji konference za mirno rešitev.

Afriške delegacije so se danes ponovno sestale v kongresni palači na posvetovanje.

Ob zaključku posvetovanja so sporočili, da so afriški delegati sklenili udeležiti se se konference in hkrati zahtevati od predsedstva, naj poskrbi za učinkovitost volje plenarne skupščine ter naj pozove portugalske in južnoafriške delegacije, naj zapustijo Rim, ali vsaj naj sprejme ukrepe, da prepreči tem delegatom, da bi posegli v diskusijo v komisijah. Dalje so sklenili, da, če bi nezaželeni delegati posegli v diskusijo, jim bodo afriški delegati skušali preprečiti govoriti, če ne bodo sprejeli predloženih portugalskemu delegatu,

Organizator pohoda črncev na Washington Philip Randolph (pokonci na desni) in Cleveland Robinson v razgovoru s člani kongresa

Lady Macbeth Sajgonska

Odločitev predsednika Kennedyja, da pošlje v Sajgon za veleposlanika Henryja Cabota Lodgea, pomeni, da ne bo prišlo do »brutalne« spremembe v ameriški politiki do Južne Vietnamske Republike. Dima (funkcionar v State Departmentu) je bil, da ima samo petdeset odstotkov verjetnosti, da se bo obdržal na oblasti. ZDA bodo napredovale vsakemu režimu, če bo treba tudi s silo, če le to ne bo imel v svojem programu nadaljevanja vojne proti osvobodilnemu gibanju Vietkong, ki je pod komunističnim vplivom.

Ameriška vlada — je izjavil direktor ameriškega informacijskega centra v Sajgonu — je z vsemi sredstvi človečane preprečiti zmago komunistov v Južni Vietnamu in hote s tem podpreti svojo odločitost, da se upre vsem narodnoosvobodilnim gibanjem, ki bi jih utegnila Peking ali Moskva zaneti v Latinski Ameriki.

Imenovanje Cabota Lodgea za veleposlanika v Sajgonu pa odprava vsa zaskrbljenost in vznemirjenost, ki jo položaj v Južni Vietnamu vzbuja v Washingtonu. Cabot Lodge je bil guverner Massachusettsa, ameriški predstavnik v OZN in republikanski kandidat za podpredsednika na volitvah leta 1960; po besedah nekoga novinarja je »kar precej velik gospod, za tako majhno državo, kot je Južni Vietnam...«. S tem da je Kennedy poslal njega v Sajgon, je nedvomno hotel sodelovanje z ameriško politiko v Južni Vietnamu prevesti tudi na ramena republikanske stranke. Ta vojna je brezupna. Slika, na je bliskovitih vpadov v noči, padalskih desantov, brezkonnih patrolnih obhodov, zasled, terorizma in sabotažnih akcij. Ta vojna je ustvarjala kot nalašč za sovražnika, čigar taktika je v tem, da napade, uniči in izginje. Mehanizirana sredstva armade so skoraj popolnoma brez moči. Kar traja že leta, ne da bi ena ali druga stran dosegla odločilno prednost. Izgube naraščajo, položaj pa je domala vedno enak.

Te vrstice so aprila 1953 napisali štiri člani ameriškega kongresa, ki so se vrnili iz Francoske Indokine. Po desetih letih, po 250.000 živih in po treh milijardah zapravljenih dolarjev se še prav tako aktualne in presenetljive natančno veljajo za boj, ki ga bje 500.000 vojakov Diemove vojske (210.000 moških redne vojske, 100 tisoč civilne milice, 110 tisoč vojske milice in 90.000 policije in obveščevalne službe) ob pomoči 16.000 ameriških vojakov — proti vojskam siam Vietkonga.

Te sile cenijo na 25.000 do 30 tisoč moči, razdeljenih na gibljive, za lahkim orožjem oborožene bataljone. Te enote, ki se imenujejo »Chu Luc«, se opirajo na 100.000 pomožnih čet gverilske vojske, ki izvajajo sabotaže in podobno. Poveljstvo Vietkonga za trjuje, da kontrolira 80 odstotkov vasi, v katerih živi 17 milijonov kmetov.

Kot v časi vojne, ki so jo vodili v Indokini Francozi, tudi sedaj vojska ne kontrolira drugega kot mesta, glavne ceste (samo podveje), nasade kavačkov, pristanišča in letališča. Toda celo Sajgon, obdan z bodečo žico in kontrolirani točkami, je vsak dan bolj podoben elegantnemu mestu. Temu primerno je tudi vzdušje in njem.

Vietnamski generali in njihovi ameriški svetovalci ponavljajo napako francoskih generalov in dajejo prednost vsakemu boju proti armadi Vietkonga, ki ko majda obstaja, popolnoma pa zanemarijo politično delo, da bi pridobili na svojo stran kmetov, ki prebivajo v In. ne samo to, Diemova vojska proti Vietkongu je postala vojna proti kmetom, ki skrivajo, hranijo ali podpirajo bojevo Vietkong. Namesto da bi Diem skušal pridobiti naklonjenost kmetov, pri katerih postaja iz dneva v dan bolj osovražena, izvalja taktiko »podžog z zemljo«. Na mnogih sektorjih »fronte« imajo »nagovorni« uradni poštasti skednje z žitom in rižem ter postrežili živino, »da le ne bi pojeli upornikov«. Kolikoli je vakuum nenakotrat zavrnil, je bil v Sajgonu, ki je bil privravljen pri stalnosti za helikopterje. V delah, kjer je 8000 kilometrov reki, reke in kanali odredni komunikacija, potapljača vladna letala kolne kmetov, »da jih ne bi uporabljal uporniki«. Da bi se zavracali pred nenadnimi napadi, potresajo letala teren v bližini letališč s tekočino, ki zamori sleherni vegetacijo, toda veter raznese smrtonosno tekočino tudi na polja in sadovnjake ubožit kmetov.

»Strateške vasi« si je zamislil leta 1961 ameriški doktor Eugene Staley, njihova funkcija pa naj bi bila pripadati k pomiritvi dežele. Vlada se z njimi redno dobila politično kontrolo nad vasi. Toda samo to in nič več. Psihološko pa je ta taktika popolnoma zgrešena, ker spodbuja k defenzivni in ustvarja psihozo »bodeče žice in vreče s peskom«. Mnogo teh vasi, ki se imenujejo »Ap Chien Luoc« pa nudijo z vojskega stališča gledano, samo navidezno varnost. Kadar pridejo na obisk veljaki iz znohndih držav, jih prebivalstvo sicer nasmeja sprejema, ko pa odidejo, nad »strateške vasi« spet leže mora strahu, nemira in zaskrbljenosti.

Nenadni napadi ameriških helikopterjev so bili v začetku uspešni, ker so bili pač presenečenje, danes pa so že tako stromodni, kot na primer napad

gre v Diemovo korist: čim bolj zavožen je položaj, tem manj bo ljudi, ki bi hoteli prevzeti tako težavno dediščino. Američani pa se boje, da bi Diemov odhod pustil praznino, ki bi jo utegnili izpolniti prokomunistično usmerjeni ljudje. Zato Američani sodijo, da jim ne ostane nič drugega kot podpirati avtokrata, ki je na oblasti (3 milijarde v štirih letih; samo za 1963 pol milijarde vojske pomoči) po rekli, ki pravi, »da sredi toka ni mogoče menjati konja«. In če se bo konj utopil, bo predsednik Kennedy prihodnje leto lahko povedal, da je bil v sedlu republikanec Cabot Lodge...

(L'Express, Pariz)

V RUDNIKU, KJER SE ŠE NI ZAČELO IZKOPAVANJE

V globini 820 m je eksplozija zasula petindvajset rudarjev

Tri so že rešili, ni pa še znano točno število mrtvih

MOAB (Utah), 28. — Včeraj popoldne je v nekem rudniku kalijeve soli v globini okrog 820 m nastala huda eksplozija, ki je povzročila usad, tako da je bilo 25 rudarjev blokiranih. Do nesreče je prišlo ob 16.50 (00.50 po srednjeevropskem času). Reševalne skupine se so takoj lotile dela, da bi prišle zasutim rudarjem na pomoč. Ker je bilo v globini zelo vroče, okrog 55 stopinj. Razen tega so ugotovili tudi nevarnost plina grizalja, čeprav je nek predstavniki rudniške družbe prej izjavili, da v rudniku ni mogla biti nikakoli plinska zmes, ki bi lahko eksplozirala in da je torej treba pripisati eksplozijo kakemu drugemu vzroku.

Kljub težavam so po približno

Pohod črncev

(Nadaljevanje s 1. strani)

V izjavi, ki jo je pozneje objavil, pravi predsednik, da je bil danesni pohod koristen za stvar 20 milijonov črncev v ZDA ter je prispeval k blaginji vsega človeštva. Kennedy izjavlja, da sta nanj napravila velik vtis gročnost, mirnost in dostojanstvo tisočev demonstrantov, ter je poudaril obveznost svoje uprave, da bo nadaljevala napore, da poveča zaposlenost in opravi diskriminacijo pri sprejemanju in delu.

V običajni poslanici ob ameriškem prazniku (labor day) je predsednik Kennedy omenil štiri smernice, po katerih bodo morale ZDA koncentrirati svoje napore za napredovanje na socialnem sektorju.

»Predvsem, pravi poslanica, moramo povečati napore za pobujanje brezposelnosti. Navzile naši blaginji ne uspe štiri milijone 250 tisoč naših patriotov najti dela. Razen tega moramo povečati napore za okrepitev našega sistema kolstva in nuditi konstruktivne možnosti naši mladini ter uresničiti enakopravnost med vsemi Američani.

V zadnjih mesecih je, sto let po razlagitvi emancipacije večine naše družbe odločno priznati, da imajo vsi naši državljani pravico biti v celoti vključeni v narodno skupnost. Ne bo moč več nazaj v primerjavi s pridobitvami v letu 1963.

Predsednikova poslanica je bila pohoda odločno priznati, da imajo vsi naši državljani pravico biti v celoti vključeni v narodno skupnost. Ne bo moč več nazaj v primerjavi s pridobitvami v letu 1963.

12 urah rešili tri rudarje, medtem ko so dobili stik še z nekaterimi rudarji. Najprej so mislili, da je bilo tedaj od 25 rudarjev še živih samo devet, medtem ko so pozneje domnevali, da bi lahko bilo to število tudi večje. Prav gotovo pa je izgubilo življenje precejšnje število rudarjev, saj je bila eksplozija tako močna, da je bil neki moški ranjen celo na površju.

V rudniku se še ni pričelo pravo rudarsko delo in izkopavanje kalijeve soli temveč je bil rudnik še pripravljen za eksploatacijo.

Ni verjetno da je Bova še živ

HAZLETON, 28. — Potem ko so včeraj rešili iz rudnika rudarja Throna in Fellina, so delavci navrtali luknjo tudi v smeri, kjer bi moral biti 34-letni rudar Bova. Spustili so v luknjo tudi mikrofona, vendar niso mogli ugotoviti nobene reakcije.

Eden od večer rešenih rudarjev je danes spet izrazil prepričanje,

da je Bova še živ. Vendar je to težko verjeti, saj je bil ta rudar 15 dni brez vode in hrane.

Padla sta z lestve in se ubila

MILAN, 28. — Dvema delavcema, ki sta hotela obesiti novo reklamo v višini 15 m, se je nenadoma leštev zlomila. Padla sta vznak in eden je bil takoj mrtel. Druga ga prepejli v bolnišnico in ga takoj operirali. Kljub vsemu prizadevanju pa je pozno popoldne umrl.

Zelo zaščiten Francova čast

BENETKE, 28. — V knjigarni »Internazionale« na S. Polu v Benetkah so na ukaz republiškega prokuratorja zapolnili neki napis in nelo sliko. Oblast je v tem videla žalitev časti voditelja neke tuje države. Slika in napis se nanašata na anarhista Francisca Gata

Afriška lekcija evropski kulturi

Ob gostovanju črnske plesne skupine »Senegal« v Kopru

Turistična zveza Koper je minulo nedeljo zaključila sezono poletnih prireditve z nastopom izvirne afriške plesne skupine »Senegal«. Kuzalo je, da bo prišlo prenatrpanega koprškega trga (okrog 4000 obiskovalcev) razmaknil stoletne fasade, saj tolikšnega obiska Koper ne pomeni niti na zaključnih revijah jugoslovanskih folklornih festivalov, ki so skoraj praviloma razprodani.

Tokrat se nam je predstavila skupina plesalcev črnskega kontinenta odn. njegove zahodne afriške obale s plesi, ritmi in glasbo, ki se je ohranila iz davnin in je še ni precesala stilistična in koreografska civilizacija zahodne poloble. Nedeljski nastop zato lahko s pravico priredimo označimo kot afriško lekcijo evropski kulturi: bili smo namreč priča obredno-plesne in posebej glasbene izvirnosti, nemonarjenosti, nebrzdnega temperamenta, ki ga ni diktirala baletna partitura in ne koreografska zasnovka, ampak je raste iz potrebe, iz podzavesti, iz sokov časa. Evropska plesna kultura je odraz časa, črnska pa je nastop črnih plesalcev preprčal, da je evropska plesna, deloma pa tudi folklorna kultura v hudodi civilizacijski krizi: postala je uniformirana, odmaknila se je od primitivne pristnosti, njena tako imenovana ekstatičnost pa je plesni ekshibicionizem. To v posebni meri velja že za slavno rusko plesno kulturo, ki smo jo v zadnjih letih občudovali v nekaterih najboljših izvedbah: le pomislimo na skupino Moisejeva, na »Berjokov« (ki je pred dve letoma nastopala tudi na gradu Šo. Justa v Trstu) in na vse druge. Čista atrakcija, vsak plesni korak preručan, koreografiran, vse pa velika paša za oči, ampak... srce ostane prazno in hladno. Naj nihče ne misli, da je to frontalni napad na evropsko plesno kulturo. To je preprosta, trezna in še dovolj nujna ugotovitev, ki jo je — kot smo že rekli — v celoti potrdil nastop senegalskih črncev v Kopru.

Clovek bi mislil, da bo skoraj enoletno gostovanje te skupine po evropskih mestih — od tega skoraj tri mesece v Italiji, in to z največjim uspehom — la do neke mere uplivalo na

izvirni plesni jezik, da se bodo njihovi nastopi začeli nevidno prepletati v nekakšen »art pour l'art«. Kaže, da se je zgodilo ravno obratno: da jih je današnja stopnja evropske civilizacije, hodenje na njena natrganost in potenjeh iz dneva v dan silila in pihala v pristno in izvirno kreativnost. Saj si drugače skoraj ni mogoče razlagati, da v sporedu, ki traja skoraj tri ure, plešejo (in to nenehno, sleherni sekund) tudi tisti, ki sploh niso na odru, ampak se pripravljajo na naslednjo točko.

Nedeljski spored na koprskem Trstovem trgu, kamor se je dobesedno zgnel okrog 4000 obiskovalcev, je ujalta simbolizem: na točko »Klic tam-tama«: izredno akustični trg, zaprt z vseh štirih strani, je doblen v ritmu afriških bobnov, ki so klicali na plemenske svečanosti. In ti mnogovrstni, v začetku malec grozljivi ritmi tam-tama so bili zvočna osnova celotnega večera. Ples »Donso-Dongs« (Ples lovcev) je doma v Guineji, Maliju in Vzhodnem Senegalu in ilustrira prihod lovcev v domočo vas, kjer jih slovesno pričakajo. Ples »Vrntico ribičev«, le da je ta izvajalsko še bolj razkošen, zlasti ko ga uvaža vrsta plesalcev z vesli in naraščajočim ritmom hitrega veslanja. Ples poljedelstva »Tournas« je doma na področju Guineje in Slonokoščene obale, v plesnih gibih pa odkriva elemente poljskih opravil. Ples »Solista« (Timinisi odkrivata poganski ritual posvečenja v svetem gozdu, Praznik bogate žetve ali Bunde je prava črnska kvaška veselica: spogledljive igrice med mladeniči in dekleti, malce divje, za naše pojme nenavadni izlivi ljubezni, nad vsem pa neodoljivo ritmično gibanje in valovanje. »Kedras« ples obrezovalja, prikazuje tekopanje med mladeniči in mnogih telesnih in ekrobatičnih veščin. V svojih raznolikosti, pestrosti in kreativnosti je bil eden najboljših plesov gotovo »Dembokoro«, ples ritme žetve: poln simboličnih mimike, plesni variant, obrednih iger (n. pr. mlava riža v lesenem koru, ki je stal na trehpuh težečega plesalca) itd. itd. Pa obredni ritual »Kilimbani«, v katerem spoznamo »amoralni nauk« Nigerije, ko

»močna policija« na svojem obnoču naleti na dekle, ki se je zadržala ponoči na vasi in ga kaznuje.

Med plesnimi točkami smo občudovali nastope črnih glasbenikov in pevcev: v pesmi »Kefefaba« smo spoznali instrument »kalafafan«, podoben evropskemu balafonu, le da so ploščice napravnjene iz želvinega oklepa. Potem pesem »Alalake« ob spremljavi »kora«, instrumenta z 21 strunami in presenetljivo poetičnim zvokom.

Nastop plesne skupine »Senegal« na koprskem Trstovem trgu ni bil zgolj atrakcija prve vrste, pač pa za marsikoga nepričakovano odkritje nove Afrike. Zato je tako, da se v številnih predelih naše podzavesti še vedno govori o bedaste

Četrti festival planinske pesmi je lepo uspel

S posrečeno zaključno prireditvijo v kinu Teatro Città je letovišče Levico-Terme kronalo IV. festival planinske pesmi. Festival je razpisal državno predstavo ENAL, organiziral pa ga je pokrajinski poučno-zabavni krožek iz Tridenta. Posamezne prireditve festivala so bile v treh različnih krajih tridentinske pokrajine: Cavalese, Baselga di Pinè, Levico-Terme. Tako je ta festival že četrty pomenil idealni stik med glasbo in planinami. In prav zaradi tega organizatorji niso mogli najti bolj primerne okolja za ta festival kot so supevinski Dolomiti, kjer se povsod čuti nadah. legende in se zdi, kakor da se življenje pomika po prstih, da ne bi motilo spokojne lepote te prekrasne narave.

V Cavalese, zgodovinskem centru doline Fiemme, ki povezuje dolino Adige z Dolomiti, je bil prvi večer festivala, to se pravi, tukaj se je začelo kot pri prejšnjih festivalih »romanje« planinske pesmi. Lepo položen v široko kotlino, ki jo obdajajo Pale di S. Martino ter vrhovi Rocca del Latemar in še vrhovi Lagorai kraj Cavalese ni mogel nuditi lepšega naravnega okolja za prireditve take vrste.

Tudi Baselga di Pinè je sprejela festivalno »karavano« v svojem sijajnem oblačilu travnikov in gozdov, svojega bleščečega jezera in svoje slikovite planote.

Levico-Terme pa se zopet ni mogel prikazati lepše, kot se je pojavil organizatorjem, pevcem, časnikiarjem ter številnim občinstvom, ki so prišli tjakaj na slovesni zaključek tega IV. festivala. Levico-Terme je eden izmed najbolj ubavljivih tridentinskih turističnih postojank, ki je že davno znano po svojem jezeru, po očarujočem razgledu, po blagodejnih toplicah. In zamisel, da se festival zaključi prav tukaj, je bila nadvse srečna ter je dala svoje privediti ton prave dostojanstvenosti.

Festival planinske pesmi, ki nima nič skupnega s festivalom v Varese, kjer nastopajo samo zbori, predstavlja novo postavko, ki jo prijetno, v zmedeni množini peskih prireditve: to je nekaj, kar se je pogrešalo, namreč festival, ki naj bi postal v pravo luknjo resnične duhovne vrednote skritostnega sveta Alp. Menjale so torej »prave« pesmi, za katere so danle navdih gore in gorški ljudje. Festival planinske pesmi pa je že četrty poskusil dati te pesmi. Zamisel, to moramo ponoviti, je dal ENAL, ki je na ta način hotel ne le ponelicitati ne, temveč tudi valorizirati ne-

katere »nove glasove« lahke glasbe. V Cavalese, Baselga di Pinè in v Levico-Terme se je pelo resno, brez histeričnih kričev in brez epileptičnega zvijanja. Peto se je dostojno, elegantno, lahko rečemo tudi srceem.

Čez sto avtorjev je poslalo svoje pesmi festivalski komisiji, ki so jo sestavljali glasbeniki Carletto Concina, avtor znane »Vola Colomba«, Gino Mescoli, Efran Casagrande ter profesor Franco Melotti. Od 20 pesmi, ki so bile sprejete, je dal festival »diplomo« z 41 točkami pesmi »Ti ritroverò«, katere avtorja sta Casalini in De Martino: to je po glasbeni plati odlična pesem, toda mnogo se ji lahko priporoča zaradi besedi- la, ki je bilo pravzaprav popolnoma mimo namena festivalskih pesmi.

Na drugo in tretje mesto sta se uvrstili s 34 in 32 točkami pesmi »Come fu, come non fu« (Bellini-Trombetta) in »Il rifugio« (Dampa-Godini): ti dve pesmi sta zares dobri tudi glede na besedilo in res bi jima želeli — in pri tem nikakor nismo edini — da bi se bili tudi boljše uveljavili.

Nekoliko tvegano bi bilo, če bi rekli, da je razsodba žirije vsakogar zadovoljila. V celoti je pa vse gladko teklo in kljub »predvidenemu presenečenju« z zmagovalno pesmijo ni nobena neprijetnost motila zaključnega večera, kot se pač to rado dogaja na drugih festivalih. To pa zaradi tega, ker je festival planinske pesmi čist festival, festival brez »bustare«; jasen festival, ki je jasen gorški svet, po katerem se navdušuje.

Vsekakor je treba pohvaliti avtorje tekmovalnih pesmi, ki so znali zanjati najbolj prijazne, pristne, priščne in nezamenljive izraze gora ter jih preliti v glasbo. Vse pesmi so po glasbeni plati lepe in gredo prav lahko v uho: »Il rifugio«, »Prendiamo quel sentiero«, »Roccia e amore«, »Tornare nel Trentino«, »Vieni, vieni nel Trentino«. To je v kratkih besedah, kar je pokazal IV. festival planinske pesmi.

Letošnje leto je prineslo tri odkritja, to so: Enrico Mustina, Vera Poloni, Franco Valori. Ti trije so zelo mladi pesniki, ki bodo prav gotovo še marsikaj dospeli, če bo kdo resno upošteval njihovo sposobnost. Ni pa izključeno, da ne bo treba precej časa čakati, da bo od kod prišel ta »skod«. Mustina, Valori in Poloni namreč znajo peti, danes pa nikakor ni važno, da zna kdo peti, če se hoče uveljaviti v babiliškem svetu modernih lahke glasbe, ki gre, žal, neizogibno na vedno bolj domoljubno pot. Pokojni Enzo Grassini je dejal: »Bilo bi dovolj, če bi televizija posvetila samo eno uro na teden novim glasovom, ki jih je odkril, jim pomagal in pripravil ENAL, pa bi bil primerno rešen problem, ki že dlje časa muči svet pevcev lahke glasbe«. Zadostoval bi, dostavljamo mi, če bi nam televizija servirala kakoga »orinda« manj in bi se z večjo vmemu posvetila valorizaciji teh mladeničev, ki pač za nikomere ne zastojaajo ne po talentu ne po možnosti za uveljavljenje. Toda sedaj je doba »orindov« in tako mora tudi naša uboga lahka glasba plačati stroške zanje.

Drugi dve imeni, ki zaslužita, da ju posebej omenimo, sta: Gino Vitori iz Tridenta in Paolo Mercanzin iz Padove. Arturo Testa, Lucia Altieri, Tony Cucchiara, Nelly Fioramonti, Anita Sol, Mario Nalin, glasbenika Mescoli in Blonketeiner, ki so s svojimi glasbi in s svojimi ansambli dali življenja temu festivalu, ter sijajni napovedovalce Renato Tagliani — o vseh teh govoriti bi bilo odveč, ker so njihove sposobnosti vsem znane.

Svojo kroniko lahko zaključimo s trditvijo, da je ta četrti festival planinske pesmi najbolj uspel izmed vseh dosedanjih; to tudi zaradi tega, ker počasi le mineva tisto utrdljivo začetništvo, ki se je pričelo pred štirimi leti, to je tedaj, ko je bil prvi festival, ki je dal goram proo — in do sedaj edino — lepo pesem. In cima ni monti. Planinska pesem je nov glasbeni izraz, nekaj, kar se mora še razvijati in kar je treba razumeti. In zaradi tega je treba pomagati tej pobudi ENAL.

Tudi letos smo našli v nekaterih besedilih pesmi vsakdanje izraze, celo brez smisla. To dokazuje, da planinska pesem ni za vsakogar in da tudi improvizacije niso mogoče. In tak festival, kot je ta, ne more živeti naprej ob improvizacijah: potrebuje svojo »veliko« pesem, ki bo šla tudi preko meja Tridentskega in si bo takoj osvojila občinstvo vsakega mesta in vsake dežele.

Slavni planinski vodnik Tita Piaz, nepoznani »hudič« z Dolomito, je takole govoril goram: »Božanska gora, vse preide in vse se konča. Sedaj mi pa povej ti, ki si mi tolikokrat okrepila žalostno srce, ki si mi povrnila vero, ki je ugasiila, povej mi, če vse umira, ali boš ti večna?«

Toda Tita Piaz je vedel, kaj je gora. Razen tega pa so bili tedaj drugi časi.

Paolo Mercanzin, eden izmed »novih glasov« IV. festivala planinske pesmi, ki se je uveljavil pred občinstvom.

Pet ubitih pri cestni nesreči

ZENEVA, 28. — Preteklo noč se je pet Italijanov smrtno ponesrečilo v bližini Kreuzlingena, mesteca ob Kostniškem jezeru. Peljali so v velikem avtomobilu iz Kreuzlingena v Romanshorn. Čeprav je deževalo, so se vozili precej hitro. Iz nepojasnjene vzroke pa se je avto zalezel v neko obcestno drevo. Ko so nekoliko pozneje vseh pet potnikov s precejšnjo težavo spravili iz razbitin, so štiri umrli že med prevozom v bolnišnico. Peti je bil umrl še ponoči. Najstarejši je imel 36 let in je bil edini poročen; žena živi v Bresci. Najmlajši je imel šele 19 let. Vseh pet je živel v Arbonu, kjer so bili zaposleni.

predstave afriških džungel in kanibalskega razpetanja je senilnih tarzanov. Marsikdo se je po vsej verjetnosti tudi zanael v rahli a odpustljivi sramežljivosti (za nasprotje od tistih, ki so se kar slinili v malomeščanskem mišicu) zaradi do pasu golih, čudovito oblikovanih črnih plesalci. Vsem tem košček svetega pisma; saj ne vedo, kaj delajo! Za normalno razvite mentalite pa bo ostal ta nastop še dolgo časa v globokem spominu kot prijetno, sveže, zdravo in pomembno odkritje nove in stare Afrike. Predvsem pa napredne Afrike, ki se ne boji in zlasti ne sramuje svojih tisočletnih izročil. Zaradi tega in v tem smislu pa je gototo naprednejša od Evrope.

predstave afriških džungel in kanibalskega razpetanja je senilnih tarzanov. Marsikdo se je po vsej verjetnosti tudi zanael v rahli a odpustljivi sramežljivosti (za nasprotje od tistih, ki so se kar slinili v malomeščanskem mišicu) zaradi do pasu golih, čudovito oblikovanih črnih plesalci. Vsem tem košček svetega pisma; saj ne vedo, kaj delajo! Za normalno razvite mentalite pa bo ostal ta nastop še dolgo časa v globokem spominu kot prijetno, sveže, zdravo in pomembno odkritje nove in stare Afrike. Predvsem pa napredne Afrike, ki se ne boji in zlasti ne sramuje svojih tisočletnih izročil. Zaradi tega in v tem smislu pa je gototo naprednejša od Evrope.

Nastop plesne skupine »Senegal« na koprskem Trstovem trgu ni bil zgolj atrakcija prve vrste, pač pa za marsikoga nepričakovano odkritje nove Afrike. Zato je tako, da se v številnih predelih naše podzavesti še vedno govori o bedaste

Z nastopa senegalske plesne skupine v Kopru

PAOLO DE DOMENICO

OB 20-LETNICI VSTAJE NA PRIMORSKEM

Nad 1000 ljudi iz naših krajev
na partizansko srečanje v Cerknem

Slovesno odkritje spomenika bo 7. sept., 8. sept. pa bodo številna slavlja in prireditve

Pogled na Cerkno z okolice

Velikemu partizanskemu srečanju v Cerknem v počastitev 20-letnice vstaje primorskega ljudstva, ki bo 7. in 8. septembra, se bodo udeležili tudi številni borcevi, aktivisti in svoji padli v osvobodilnem boju s Tržaškega, Goriške ter Vidma.

V nedeljo 8. zjutraj bodo udeleženci zborovanja iz naših področij odpotovali v Cerkno s štiri avtobusi, kolikor jih je bilo mogoče dobiti. Vpisovanje samo za izlet pa je pokazalo, da bi bilo udeležencev še mnogo več, če bi le bilo na razpolago dovolj prevoznih sredstev. Vendar pa se bodo z osebnimi prevoznimi sredstvi tako, da se lahko računalo, da bo s tostaran meje odpotovalo v žilbelko partizanska na Primorskem precej več kot 1000 oseb. Lonerji pripravljajo menda celo svojo posebno kolono avtomobilov.

Poleg bivših borcev, aktivistov in drugih, se bodo srečanju udeležila tudi uradna zastopstva partizanskih in antifašističnih organizacij iz Trsta, Gorice in Vidma, ki bodo položila vence k novemu spomeniku na grobnici, v kateri bo poslej počivalo okrog 1000 okolišnih padlih borcev in žrtve naših, ki so darovali svoja življenja na Cerknem. Od teh jih je 361 domaćin iz okolice Cerkne, 153 iz drugih krajev Primorske, 181 iz Slovenije z okraj, dve meje, 33 iz področja, ki so prišli pod Italijo, 89 italijanskih partizanskih brigad, en ruski partizan, ameriški pilot, neki neznan angleški zdravnik in še okrog 1800 neznanih borcev.

Cerkno samo je v teh dneh v različnih pripravah, da bo čim dostojneje sprejelo okrog 20.000 gostov iz domala vseh krajev Pri-

morja. Vse mestice se olepšujejo: hiše dobivajo prenovljeno zunanjo podobo, ulice obnovljena cestniška, nasadi novo ureditev. Posebno mrzlično je delo pri samem spomeniku, kateremu daje kipar Janez Lenassi zadnje dokončne oblike. Kip bo iz dveh kamnitih kosov, visok bo 5 m, tehtal pa bo okrog 20 ton.

Slovesno odkritje spomenika bo 7. popoldne, na predvečer slovesnosti pa bodo po vseh okoliških višinah prižgali kresove. Brigade XXXI. divizije bodo imele v okolici vseh mitingov, 8. pa bodo priklopile v Cerkno Vojkova, Gradnikova in Prešernova brigada. Report bo predal bivši komandant XXXI. divizije in kasneje IX. korpusa generalpodpolkovnik Stane Potcar, Slavostnemu delu z govori in polgarnem venec bodo v popoldanskem urah sledile družabne prireditve in zabave, pri katerih bodo sodelovali tudi igralna skupina IX. korpusa, invalidski pevski zbor iz Ljubljane in več godbo na pihala. Za nekaj dni pred slovesnostjo pa bo izšla posebna številka OF za Primorsko in Gorenjsko, ki je bilo v začetku glasilo XXXI. divizije. Istočasno s slavnostjo bo v šolskem poslopju v Cerknem odprta razstava NOB.

Tako bo Cerkno znova doživelo pravo pristno partizansko vnanje. Se srečali se bodo številni stari soborci, občujali bodo spomine na težke, toda slavne dni naše narodne zgodovine, preživeli v duhu starega tovarštva nekaj prijateljev, ki so bili predvsem pa so bodo s svojo navzočnostjo oddolžili spominu tistih, katerim smo zaradi njihove največje žrtve na oltar svobode dolžni naše večno spoštovanje.

NA USTANOVNEM OBČNEM ZBORU V ROVINJU

Ustanovitev Krožka književnikov
in umetnikov italijanske manjšine

Zborovanja so se kot gostje udeležili tudi vidni jugoslovanski in italijanski književniki

Iz lista «La voce del popolo», ki izhaja na Reki, povzemamo, da je bil v preteklih dneh v Rovinju ustanovljen Krožek književnikov in umetnikov italijanske manjšine v Jugoslaviji.

List poroča, da se je ustanovitev obnege zboru v dvorani rovinjskega občinskega sveta udeležilo okrog 30 najvidnejših kulturnih delavcev iz vrst italijanske manjšine, katere je podprl predsednik Italijanske unije profesor Borne. Kot gostje so ustanovnemu obnemu zboru prisostvovali tudi pesnik in glavni tajnik združenja jugoslovanskih književnikov Ivan Lalić, predsednik združenja književnikov Slovenije pisatelj France Bevk, znani jugoslovanski pesnik in romanopisec Oskar Davico, profesor za italijanščino na zagrebški univerzi Josip Jernej, italijanski manjšinski pesnik in pisatelj Eros Segui, pesnik in esejist Fernando Bandini iz Vicenze ter gospa Niny Orfice iz Padove.

V častno delovno predsedstvo so bili izvoljeni Oskar Davico, Fernando Bandini, Eros Segui in profesor Antonio Borne. Proti delu zborovanja je bil posebej pozdravljen v intervencijah gostov, med katerimi je prvi spregovoril Oskar Davico, ki je podal izčrpen pregled sodobne svetovne književno-

sti. Oskar Davico je v svojih izjavah poudaril med drugim, da nima nihče pravice zanikati umetniških vrednot Zahoda in Vzhoda, pač pa, da je treba v odkrivanju vrednot umetnosti prištevati se izkreno posameznikom brez ideoloških in literarnih pomanjavanj. Pesnik in esejist Fernando Bandini pa se je v svojih izjavah omejeval predvsem na vprašanja mlade italijanske pesništva, ki je vse v iskanju novega jezika, ki bi lahko izrazil vse njegove italijanske realnosti in bi razumil vse.

Drugi del zborovanja je bil posebej vprašanje ustanovitve Krožka književnikov in umetnikov italijanske manjšine. Prof. Antonio Pellizzer je prečital poročilo brez ideoloških in literarnih pomanjavanj, v katerem so pojasnjeni cilji in naloge tega zborovanja. Ustanovitev Krožka pesnikov, pisateljev in umetnikov je bila rešena v poročilu — naj bi prispevala k koordinaciji vse ustrvarjalne dejavnosti pri pripravi manjšine, nudila pomoč pri publiziranju te dejavnosti, da bi ne šlo v izgubo prav nič, kar je vrednega. V poročilu je tudi govorila o nujnosti literarne italijanske manjšinske revije, kakor tudi o nečisti sistematičnosti pri pripravi likovnih razstav. Sledilo je še določanje pravilnika novega krožka, kakor je sledila diskusija, ki se je predvsem sukala okrog re-

nje, njenih nalog, redakcijskega odbora in drugih vprašanj. Diskusijo je povzel prof. Borne.

Zborovanje se je zaključilo z načelnim sprejemom pravilnika ob upoštevanju nekaterih predlogov za njegovo izpopolnitev in z izvolitvijo predsedstva krožka, v katero so bili izvoljeni prof. Antonio Pellizzer, prof. Alfredo Peraso, učiteljica Anita Forlani, učitelj Mario Cocchietto in Giordano Palaga.

Danes v Piranu otvoritev
razstave učencev iz Trsta

Danes ob 18. uri bo v Umetnostni galeriji v Piranu otvoritev razstave risb učencev slovenskih šol v Trstu od 5. do 14. leta starosti. Gre za razstavo, ki je bila delo velikega zanimanja že v Trstu in v tržaški okolici. Iz Pirana bodo razstavo prenesli še na Bled in nato v Ljubljano.

V izbirni komisiji je poleg drugih sodeloval tudi akademski slikar prof. Lojze Spacal.

Goriško-beneški dnevnik

NADALJNI KORAK TRGOVCEV ZA UVELJAVITEV GOSPODARSKIH KORISTI

Parlamentarci naj se zavzamejo
za otvoritev prehoda v Ul. sv. Gabrijela

Pooblastili so tudi tajništva strank, da odpravijo ovire, ki preprečujejo ugodno rošitev tega vprašanja

Svoj čas smo poročali, o vlogi, ki jo je podpisalo 600 trgovcev in lastnikov javnih lokalov v severnem delu mesta, da bi se odprl prehod dveh kategorij med Ul. sv. Gabrijela in Italijo in Erjavčevim dvoredom v Jugoslavijo. Zahteva pa še vedno ni bila uslišana. Zaradi tega so trije trgovci v imenu vseh svojih stanovalskih kolegov pooblastili parlamentarce goriške pokrajine kakor tudi tajništva strank, da se zavzamejo za to vprašanje.

V svojem tiskovnem sporočilu seznajajo javnost s številnimi koraki, ki so jih do sedaj izvršili, da bi dosegli odprtje novega prehoda. Predlog je soglasno podprl goriški občinski svet, ugodno sodbo pa so dale trgovinska zbornica, zveza trgovcev in pokrajinska zveza neposrednih obdelovalcev.

Zadevo se je ukvarjal tudi krajevni tisk. «Navzile obsežni akciji se vprašanje še ni rešilo; obstaja celovita nevarnost, da zaradi pomanjkanja zavzetosti kakšnega funkcionarja goriške prefekture zaide celo v pozabo», ugotavljajo trgovci v svojem pismu. Mešana italijansko-jugoslovanska komisija je dvakrat razpravljala o tem predlogu, o katerem so se strinjali skoraj vsi člani. Veto je postavil samo zastopnik goriške prefekture. Ker zadeva odprtega prehoda nekaj stotin malih trgovcev kakor tudi vse goriško gospodarstvo, se podpisniki obračajo na parlamentarce in politične stranke, da bodo pristojne organe za interesirali za stvar ter odpravili dosedanje zapreke.

Z naše strani smo vedno podpi-

rali odprtje takšnega prehoda, ker smo bili med prvimi, ki smo spoznali potrebo po tesnejši povezavi med dvema območjema mesta. Takšen prehod bi prihranil precej časa lastnikom propustnic, ki gravitirajo na ta prehod, da morajo sedaj napraviti daljšo pot čez solkanski prehod ali Rdečo hišo, da pridejo na zaželeno mesto. Prehod v Ul. sv. Gabrijela bi bil velikega pomena tudi za vse tiste, ki se poslužujejo jugoslovanskih avtomobilov in vlakov, ki se ustavljajo prav blizu predlaganega prehoda. Nesporne koristi pa bi imeli vsi trgovci v severnem delu mesta, ker bi jih obiskali kupci iz jugoslovanskega mejnega pasa. Ta razlog je eden izmed najvažnejših, in prav ta je vodil vseh 600 trgovcev, ki so pred meseci podpisali resolucijo.

PO PODATKIH GORIŠKEGA ŽUPANSTVA

Nad 52 milijonov mesečno
prejema občina od trošarine

V februarju je potrošna mesa presegla 1100 stotov - Tudi maslo in sir gresta dobro v promet

Po podatkih vestnika goriške občine je znašala trošarina, ki so jo v preteklem mesecu februarju plačali potrošniki, na področju mestne občine nekaj nad 52 milijonov lir. To dokazuje, da je poleg družinskega davka to najvažnejša postavka občinskih dohodkov. Obenem pa nam po drobnejši pregled seznama trošarin podvrženih dobrin daje nekaj zanimivih podatkov o tem, koliko se porabi nekega blaga.

Tako smo v mesecu, ki je sicer najkrajši v letu, porabili skoraj 1100 stotov mesa v raznih oblikah. Žive živine je bilo pripeljane v mesto za okrog 850 stotov, od tega nad 733 stotov goved, svinjskega mesa so uvozili okrog 220 stotov, poleg tega pa še je potrošilo še 280 stotov raznih prekajenih mesnih izdelkov.

Teh nekaj podatkov kaže, da smo v Gorici še precejšnji mesojedi, ker je treba k temu prišteti še drobno trgovino z me-

som v maloobsejnim prometu, ki je v majhnih in pogostih količinah doseže velike številke. To vodo zlasti domači mesarji, ki se čisto pritožujejo nad konkurenco mesa z druge strani meje in so že zahtevali primerne ukrepe za zaščito svoje obiti.

Tudi ribe predstavljajo važno postavko v prehrani, saj smo v februarju pojedli nad 92 stotov svežih rib, okrog 55 stotov konzerviranih in 28 stotov polenovke. Sira, masla in drugih mlečnih izdelkov pa je šlo v promet za 510 stotov, kar znaša povprečno nekaj manj kot po 20 stotov dnevno.

Važna postavka za občinske finance je tudi trošarina na električni liki, ki je v tem mesecu dosegla 4,23 milijona lir, ter v prva blaga, ki spada pod posebno postavko in za katero so dobili na trošarini 33,4 milijona lir.

Ul. Corsica spet odprta
tudi za težak promet

Ob prisotnosti goriškega župana dr. Proterzo so večer odprli, za promet Ul. Corsica, ki je bila več mesecev zaprta zaradi popravil. Cesto je letošnji mrz namreč tako poškodovano, da je bila nujna potrebna rekonstrukcija. Po njej se odvijata težak promet od Rdeče hiše v smeri proti Vidmu. Odslej dalje bodo morali vsi tovorniki, ki so zaradi zapore te ceste uporabljali Ul. Formica, spet voziti po Ul. Corsica ter dalje po Ul. Orzoni. Ul. Formica bo namreč uporabna za lažji tovorni promet do 35 stotov.

Trčenje motociklov v Trzinu

Včeraj nekaj po 12. uri sta se v Trzinu v Ul. Manlio zaletela dva lahka motocikla. Oba sta se peljala v isto smer proti lajedelnici. Spredaj se je na ciklomotozju peljal 20-letni Igino Barba na iz Ul. Valentini 41, za njim pa lambretist 43-letni Domenico Frata iz Ul. Terenziano 31 v Trzinu.

Lambretist je pred zgradbo števil 31 skušal prehiteti Barba. Leto pa je zapeljal preveč na sred ceste tako, da se je Frata zaletel vanj. Oba sta zletela na tla in so ju morali z zasebnim avtomobilom, ki je ravno takrat pripeljal mimo, odpeljati v civilno

Trčenje beogradskega
in goriškega avtomobila

V torek zvečer se je pripetila pred Essovo bencinsko postajo prometna nesreča. Pri njej sta bili udeleženi dve vozili. Danilo Delelić, star 57 let iz Beograda, je prišel s servisnega prostora v Ul. Crispi. Prav takrat pa se je po Ul. Crispi pripeljal na Fiatu 1100 35-letni Giancarlo Carloni iz Ul. Carubec 34, ki je bil namenjen v Ul. Roma. Na križišču sta se obe vozili srečali in se tudi prepleli s servisnega prostora v Ul. Crispi. Potniki niso utrpeli nobenih poškodb. Zapisnik o nesreči je sestavila mestna policija, ki je obenem ugotovila, da sta bila oba voznika zavarovana.

SPECIALIZIRANI SEJEM, KI BO ZANIMAL VSAKOGAR

V Vidmu bo prihodnji mesec
11. razstava «Sodobno stanovanje»

Razstavljalo bo kakšnih sto podjetij industrijskega in obrtnega značaja

Enajsta izdaja specializiranega sejma «Moderno stanovanje», ki ga prireja videmski industrijski obrtniki, bo od 31. avgusta do 15. septembra v Ul. Morpurgo, in sicer v zgradbi iz 15. stoletja, kjer je bila do nedavnega splošna bolnišnica.

Za razliko od toliko drugih sejmov, na katerih morajo organizatorji vztrajno vabiti razstaviljavce, se za videmski sejem prijavljajo spontano, zavedajoč se njegovega velikega pomena. Z leti si je videmski sejem «Moderno stanovanje» pridobil tolikšen sloves, da vedo zanj ne le v Italiji, ampak tudi izven njenih meja. Ta gospodarska pobuda predstavlja verjen prikaz izrednega napredka, ki so ga v zadnjih letih dosegli najpomembnejše industrijske veje. Pri tem specializiranem sejmu si bodo ogledali vse najnoveše pridobitve, ki združujejo novitete in pa funkcionalnost. Razstavljeno blago bo, za vse žepce, največ pa za ljudi s srednjimi prejemki.

Razstavljalo bo okoli sto podjetij, med katerimi bodo na prvem mestu izdelovalci pohištva. Ta del bo najbolj obsežen. Po pomenu mu posta enakovredna oddelka, v katerih bodo na ogled električni gospodinski stroji ter naprave za ogrevanje.

Organizator je povabil k sodelovanju tudi gradbene podjetja, predvsem tista, ki izdelujejo gradbene stroje. Gradbeni mirzica, ki se na vsakem koraku manifestira posebno v Vidmu in njegovi okolici, je napravila iz tega sektorja zelo pomembno industrijo, ki si prav zares zasluži svoje mesto na sejmu.

Razstavišče v Ul. Morpurgo bo imelo dohod skozi tri vhode. Pri tem specializiranem sejmu si bodo ogledali vse najnoveše pridobitve, ki združujejo novitete in pa funkcionalnost. Razstavljeno blago bo, za vse žepce, največ pa za ljudi s srednjimi prejemki.

Nezgod dveh otrok

Včeraj popoldne ob 16.30 so pripeljali v goriško civilno bolnišnico 6-letnega Iginja Carniela iz Ločnice, ki se je doma pri igri ranil na desni peti. Nudili so mu prvo pomoč in ga poslali domov. Okrevanje bo v osemih dneh.

Ob 18.15 pa je prišel po pomoč 12-letni Patrizio Da Grassi iz Gorice, Ul. Capella 31, ki ga je malo prej ugriznil v desno roko neki volčjak, ki se je klatil po Ul. Capella. Nudili so mu prvo pomoč. Okrevanje bo v treh dneh.

Otrok se je porezal z nožem

Včeraj popoldne okrog 9.30 so poklicali avto Zelenega križa v Ul. Aprica št. 8 v Gorici, kjer se je z nožem porezal na dlan desne roke komaj štiriletni Stefano Visintini. Odpeljali so ga v civilno bolnišnico, kjer so mu rano očistili in obvezali ter ga poslali zopet domov.

In če bi obnovili
stari most čez Sočo?

Papirna tovarna v Rubijah je povečala svoj obrat

V zadnjih mesecih se je mnogo govorilo in pisalo o priključku Gorice na avto cesto pri Villeshah, za katero je bilo končno sklenjeno, da jo bodo napravili. Prav tako se je izkazala potreba po obhodni cesti južno od mesta, ki naj bi prevzela tovorni promet proti Vidmu.

V obeh primerih pa bi potreben nov most preko Soče, za katerega se še ne ve, kje ga bodo postavili za eno ali drugo cesto. Sovodenci pri tem predlagajo, naj bi napravili vsaj enega od obeh mostov južno od Sovodenj v smeri proti Farri. Tam je pred časom že obstajal tak most in na Majnici je še sedaj prostor za cestnišče, ki bi ga z majhnimi stroški lahko obnovili in ki gre do državne ceste.

Tak most bi koristil predvsem občinarjem iz Farre in Sovodenj, ker bi jih močno približal meji. Sovodencem pa skrajšal pot v Gradsko. Gradnja tega mostu je bila omenjena tudi v delovnem programu sedanje občinske uprave in prav bi bilo, če bi se ta pogovorila z občinsko upravo v Farri za sprejem kakšnega skupnega projekta pri pristojnih oblasteh, ki odločajo o takih zadevah.

Papirna tovarna ob Vipavi v Rubijah se kar lepo razvija ter je poleg prve hale zgradila še drugo. Sedaj je v njej zaposlenih nekaj 55 nameščencev — po večini so to delavke iz bližnjih vasi. Tovarna izdeluje papirne namizne prtiče in potrebščine za lekarne ter razne laboratorije.

Svoje izdelke razpošilja po vsej državi in tudi v inozemstvo. Zato namerava njen lastnik tovarno še povečati, ter je odprl podobno obrat tudi v Ul. Duca d'Aosta v Gorici, kjer ima še več zaposlenih.

To dokazuje, da se industrijem izplača postaviti določene tovarne na področju proste cone v Gorici in Sovodnjah. Pri tem pa bi morali upoštevati, da so glavna gonilna sila obratov delavci in jim nuditi primerne prejemke.

Potekel je čas za vlaganje kandidatnih list za izvolitve nove tranje komisije v elektromehaničnih delavnicah v Trzinu. Predložene so bile tri liste za delavce in dve za uradnike. Iz njih bodo izvolili sedemdeset notranje komisije, v kateri bo pet delavcev in dva uradnika.

Za delavce so predložile svoje liste CGIL-FIOM, CISL in UIL, za uradnike pa samo CISL in UIL. Volitve bodo 12. septembra, volilo bo skoraj 800 delavcev in uradnikov.

OBVESTILO
GLASBENE MATICE

Vpisovanje v šolo Glasbene Matice v Gorici bo od 2. do 7. septembra vsak dan od 9. do 12. ure v Ulici Ascoli 1/1. Reden pouk se bo začel v ponedeljek, 9. septembra 1963.

Darovi za Skopje

Darove v denarju in blagu sprejema osrednji zbirni center na sedežu SKGZ in SPZ v Gorici, Ul. Ascoli 1/1, vsak delavnik od 8. do 14. ure.

Kino

VERDI. 18.00: «Il con il nonno», A. Closs in J. Inesa. Beločrni spanjski film.

CORSO. 17.00: «Rapina al Cairo», G. Sanders in R. Johnson. Ameriški film.

VITTORIA. 17.30: «Testa o croce», J. Mansfield in F. Gershwin. Ameriški črnobeli film. Zadnja predstava ob 21.30.

CENTRALE. 17.30: «Tre passi dalla sedia elettrica», M. Gazzara in V. Price. Ameriški črnobeli film. Zadnja predstava ob 21.30.

DEZURNA LEKARNA
Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna URBANI-ALBANESE, Korzo Italia št. 89, tel. 24-43.

TEMPERATURA VČERAJ
Včeraj smo imeli v Gorici najvišjo temperaturo 26,5 stopinje ob 13. uri in najnižjo 18 stopinj ob 2. uri. Povprečna dnevna vlaga 75-odstotna.

Kino na Občinskih

Predvaja danes, dne 29. t. m. z začetkom ob 18. uri (ob 20. uri se predstava nadaljuje na prostem) barvni film:

IL MONDO SULLE SPIAGGE

(Svet na plažah)
Pregled mikavnih deklek na najlepših obalah sveta
Prepovedan vstop mladini pod 18. letom

KINO «IRIS» PROSEK

Predvaja danes, dne 29. t. m. z začetkom ob 19.30 uri Columbia film:

LA VENDETTA DEL GANGSTER

(Gangsterjevo maskevanje)
Igrajo:
CLIFF ROBERTSON — DOLORES DORN — BEATRICE KAY

Mladina iz centra pogreša
kopanje v bazenu na prostem

Kdaj bo dozorelo vprašanje gradnje novega poslopja?

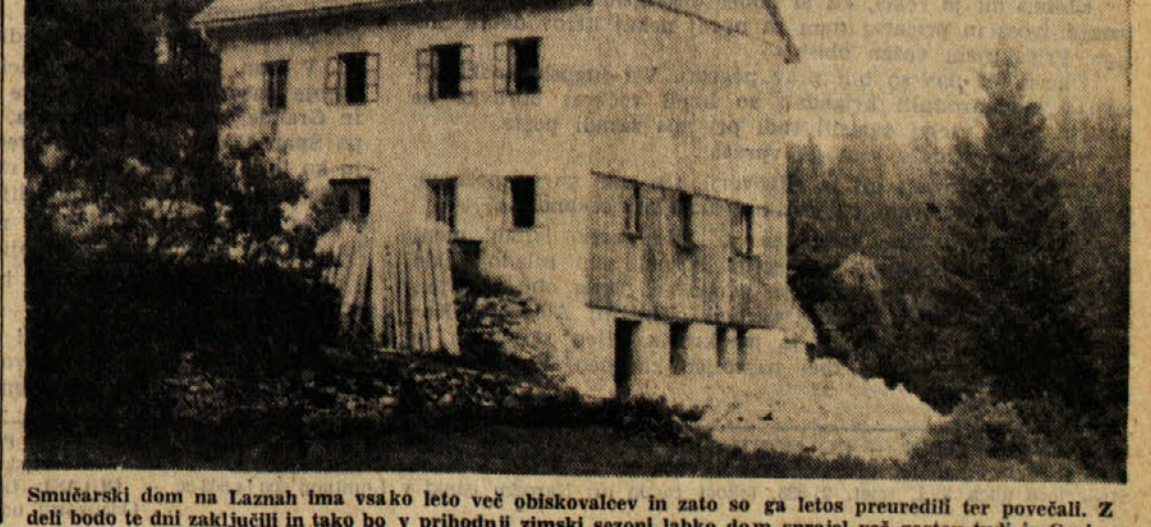
Mestno kopališče v Ul. Cadorna v Gorici že več let ni primerno in ne more z zadostni meri služiti potrebam takega mesta kot je Gorica. Njegove zastarele in dotrajane naprave so bile že pred leti predmet obravnave v občinskem svetu, kjer so spoznali potrebo po temeljiti preureditvi, ali boljše po zgraditvi novega kopališča. Od takrat so uredili in popravili prhe, vse drugo, pa je ostalo pri starem, v kolikor se ni še poslabšalo.

Morda bo kdo dejal, da postaja mestno kopališče vedno manj aktualno v dobi, ko se pri vsakem novem stanovanju gradi tudi kopališča. To je deloma res, ker imamo v Gorici še vedno zelo malo stanovanj, zlasti v starem delu mesta, ki nimajo te ugodno-

sti. Dokaz temu so tudi podatki o obisku v kopališču. Po uradnih podatkih goriške občine je imela ta ustanova samo v preteklem mesecu februarju 1.537 obiskovalcev, od tega za prho 913 in za kopanje v kadi pa 624. Če bi bilo kopališče primernejše, bi jih gotovo imeli še mnogo več.

Govorilo in razpravljalo se je že o tem, da bi postavili novo zgradbo za kopališče z napravami, ki bi boljše odgovarjale zahtevam modernega človeka in njegovim potrebam. Do sedaj se ni še ničesar ukrenilo v ta namen, pač pa so letos ukinili tudi kopanje v bazenu na dvorišču tega kopališča. Ta bazen je bil zelo prikladen za otroke iz središča mesta, ki ne morejo k morju ali drugim

v počitniško kolonijo. Tu so imeli na voljo vodo in so se lahko tuji sončili. Prejšnja leta je bilo čuti vse dneve julija in avgusta, ter deloma tudi septembra vesel živ zav okrog tega bazena, letos pa je tam vse mirno. Upravnik kopališča pravi, da je bazen v slabem stanju, da ima raspeke, da bi bilo treba urediti tudi njegovo okolje itd. Vse to bo morjati tudi držalo, vendar so to dela, ki spadajo v normalno vzdrževanje kopališčnih naprav, za katere bi bilo treba poskrbeti dokler res ne bodo zgradili novega kopališča. Pri vsem tem je eno gotovo in sicer to, da gremo pri tej ustanovi raketno pot in da mladina nima več bazena za poletno kopanje na odprtem, ki bi mu tako koristilo.

Smučarski dom na Laznah ima vsako leto več obiskovalcev in zato so ga letos preuredili ter povečali. Z deli bodo te dni zaključili in tako bo v prihodnji zimski sezoni lahko dom sprejel več gostov tudi iz Gorice

